

[Arne Bjerregaard]

På andre områder kunne der nævnes en masse ting, som man er tilfreds med, og jeg må da sige, at det meste er jeg tilfreds med. Jeg er bare ikke tilfreds, når jeg ser på arbejdsministerens konto, at det tiltag, man har lavet med hensyn til at give de arbejdsløse et uddannelsestilbud, i så ringe omfang er blevet modtaget vel af disse. Der er så få, der udnytter tilbudet, og man kan spørge, om det er oplysningen, der har været for ringe, om det er informationen, der har været for ringe. Nu kan jeg ikke spørge arbejdsministeren, men det kunne være rart at få at vide, om han ikke havde en fornemmelse af, at vi ikke havde oplyst godt nok og ikke havde informeret godt nok om de muligheder, der var. Det er nødvendigt, at folk får tingene serveret ordentligt, hvis de skal modtage et tilbud.

Generelt må jeg sige, at mit parti kan støtte det fremsatte finanslovsforslag eller i alt fald er positivt over for det, selv om der er visse dele, vi finder det nødvendigt at få en nærmere afklaring af.

Man kan stille sig selv det spørgsmål, om de nye handelstal var opløftende eller ej. For mig var de særdeles nedslående. Efter at jeg har analyseret det, synes det mig klart, at vor industri er stagnerende, og at det tilsyneladende opsving kun har været frembragt af den indenlandske efterspørgsel. Det har der også været visse fingerpeg om tidligere. Vi havde måske tidligere haft en mulighed for at dreje udviklingen dér lidt bedre, men det er jo svært at spå om, hvorledes folk vil reagere på de forskellige tiltag.

Det er vanskeligt at få de forskellige tal vurderet rigtigt, så man ser, hvad vores import går til. Går den til egentlige investeringer, som er produktionsfremmende, eller går den bare til forbedring af det, man har, uden at det fremmer produktionen? Det tilsiger sådan set, at vi politisk har brug for lidt bedre talmateriale, lidt bedre analyser og lidt større mulighed for at gå bag om tingene og se det i detaljer for i tide at vurdere, hvilke tiltag der skal laves.

Selvfølgelig kan vi i dag notere, uden at vi behøver at skælde ud på hinanden – det var rart, om Socialdemokratiet ville erkende det – at en stærk forøgelse af eksporten er en nødvendighed – ja, det vil det sikkert gerne erkende – for at fastholde vores levestandard. Incitamentet til at satse mere på eksportmarkedet er derfor en nødvendighed.

Derfor skal Socialdemokratiet ikke have utak for sit oplæg.

Industriministeren har jo fremlagt et forslag, og vi må spørge, om det er tilstrækkeligt i den givne situation og efter den seneste udvikling. Jeg må bare sige, at vi ikke har haft tilstrækkelige ressourcer til at analysere, om det er tilstrækkeligt. Vi noterer dog trods alt, at det er en begyndelse, men vi tør ikke afvise, at nye tiltag på dette område bliver nødvendiggjort af den eksportmæssige udvikling. Ligeså tør vi ikke afvise, at nye forbrugsbegrænsende tiltag nødvendiggøres i det kommende år af nøjagtig de samme årsager.

Generelt synes jeg, hvis man ser på finanslovsforslaget, at det er godt fremlagt, det skal finansministeren have tak for. Det er overskueligt med det, vi har fået med, og det er i sit indhold, når vi ser på tallene, positivt, bortset fra det ene punkt, at det ikke går godt med betalingsbalancen. Jeg tror, det er væsentligt, at man satses på i fællesskab herinde at løse disse problemer i stedet for, som jeg sagde til at begynde med, at skælde hinanden ud for uduelighed, for det kan borgerne faktisk ikke være tjent med.

Pia Kjærsgaard (FP):

Finanslovdebatter kan jo bruges til mange ting. Ikke blot kan der tales om økonomi, men der kan så sandelig også manipuleres med begrebet indflydelse.

Finanslovsforslaget for 1987, som denne regering har lagt frem, ligner på mange måder den finanslov, vi har set året før og året før og året før osv. Det er det, man fra konservativ side mener er praktisk politik.

Det er også et lovforslag, der har væltet den borgerlige regering, nemlig i 1983, hvor selv Socialdemokratiet fandt, at forslaget var for skrap, ikke skrap i betydningen »godt«, men det var en finanslov, hvor tingene ikke hang sammen. Som sædvanlig tog Fremskridtspartiet også et ansvar for denne finanslov, et ansvar, der gik regeringen imod, og et valg burde have fået regeringen på andre tanker med hensyn til den økonomiske politik. Det er så sandelig ikke sket.

Denne borgerlige afgifts- og skatteregering fortsætter bl.a. med at forøge antallet af offentligt ansatte personer, hvilket bl.a. er resultatet af den nye skattereform og regering-